

gerne om, at det nu endelig skulde blive til Alvor, ere stærke og velbegrundede. Man vilde efter min Mening foraarstaae Behoerne af disse Egne i Landet en stor Skuffelse ved atter nu fuldstændigt at vise Forslaget om Bygning af en Sydbane tilbage. Der er endnu et Moment, som det forekommer mig maa tillægges nogen Betydning, naar man vil overveie, om det er fornuftigt nu at modtage det Mindre istedetfor at vente paa at kunne faae det Mere, og det er, hvorvidt disse Forventninger om at faae det Større og Bedre, have Sandsynlighed for at blive realiserede indenfor en rimelig given Tid. Jeg formener nu, at Sandsynligheden derfor er meget betydeligt formindsket, ikke alene derved, at jeg ibetmindste for mit Vedkommende maa betragte Forventningen om Realisationen af det saakaldte krønkelfe Foretagende som opgivet, men ogsaa, fordi jeg maa antage, at det sjællandske Jernbaneselskab, hvem det altsaa nærmest vilde tilkomme at gennemføre en saadan større Plan, efter hvad der senest er passeret, vil være mindre tilbøjeligt end nogensinde til at gennemføre dette større Foretagende. Og hvorfor? Fordi det sjællandske Selskab hidtil har kunnet nære en berettiget Forventning om, at dets Levetid ikke vilde være indskrænket til de 14 Aar, indenfor hvilke det endnu er nopsigeligt; men nu, efterat en stærk Stemning for Statsdrift af Jernbaner har udtalt sig i begge Rigsdagens Afdelinger, maa det sjællandske Selskabs Sikkerhed og Tryghed for udover disse 14 Aar at blive i rolig Besiddelse af sine Baner blive formindsket i en ganske overordentlig Grad, og Driftigheden til at gaae ind paa et større, voveligt Foretagende for et Selskab som det sjællandske, staaer aabenbart i Forhold til den Tid, det har tilbage, til den Sandsynlighed, det har for henimod Slutningen at kunne indvinde, hvad det har tilfat i Begyndelsen ved at overtage et mindre rentabelt Foretagende, ved at være gaaet ind paa en mere vovelig Entreprise. — Naar der fra flere Sider har været henviist til, at Sydbanens Retning vilde være uheldigt valgt, naar den fik Ringsted eller Borup til Udgangspunkt istedetfor et østligere Punkt paa Korsørbanen, maa jeg gjøre opmærksom paa her, som jeg har gjort det i det andet Thing, at det sjællandske Selskab har er-

klæret sig imod at vælge et østligere Udgangspunkt for Banen, har erklæret sig imod at gjøre Sydbanen tillige til en Østbane; at det sjællandske Selskab med en ligesaa stor Bestemthed bestandigt har afviist ethvert Forsøg paa at formaae det til at bygge og fuldende en Bane i sydlig Retning og at fortsætte den over Nerne, behøver jeg neppe at udtale, da dette er noksom bekjendt. Jeg kan altsaa ikke udtale nogen stor Forventning om, at en Modification af Lovforslaget enten i østlig Retning eller ved at betinge en Forlængelse i sydlig Retning vil have nogen praktisk Betydning, idet jeg ikke kan antage, at Selskabets Bestyrelse, og vistnok end mindre dets Generalforsamling, vil indlade sig paa et Foretagende, som det anseer for at være i den Grad usorbeetligt, betragtet fra et finansielt Synspunkt, usorbeetligt navnlig for Actionairerne. Jeg troer ikke, at den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) har ganske Ret, naar han anførte, at en Sidebane ikke vilde kunne afhjælpe Østsjællands Trang, dersom Hovedbanen blev lagt fra Ringsted eller Borup til Bordingborg. En saadan Sidebane, som udgik fra Nestved eller fra et andet Punkt paa Sydbanen, vilde ganske vist foranledige et saadant Omvøb, en saadan Omvei, som han angav; men en Sidebane, der sluttede sig til Korsørbanen, og som havde Borup eller et andet Punkt, f. Ex. Roeskilde, til Udgangspunkt, og derfra gik ned igennem Østsjælland, vilde den ærede Rigsdagsmands Indvendinger ikke ramme. — At det krønkelfe Project skulde blive realiseret, naar det sjællandske Selskab først havde bygget til Bordingborg, anseer jeg rigtignok for at være saa at sige en Umulighed. Jeg kan ikke troe, at det, hvor tillokkende det end maatte være for Pengemændene paa Verdensmarkedet at anbringe Capitaler i en Sydbane, i en Bane, der forener to saa vigtige Punkter som Kjøbenhavn og Hamborg ad den korteste Vej, dog vilde have noget synderligt Tillokkende for dem at bygge en Bane jævnsides med en allerede bestaaende paa en saa stor Strækning, som fra Kjøbenhavn til Bordingborg. Jeg troer, at, dersom man bestemmer sig til nu at bygge en Bane til Bordingborg, bliver den eneste mulige